

جنبش، روال کار گذشته، حال امروز و آینده ما!

جواد قاسم آبادی

بحث اصلی جلسه ۱۶ سپتامبر ۲۰۱۹ شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لاییک ایران، حول دو موضوع خلاصه می شد:

۱- اطلاعیه جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لاییک ایران در روشن کردن مواضع سیاسی ما

۲- اطلاعیه نشست ۲۸ آگوست ۲۰۱۹ «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» در مورد اطلاعیه فوق

در مورد اطلاعیه جنبش، خوشبختانه تا امروز، همراهان مخالف با انتشار این اطلاعیه هیچ مخالفت مضمونی ابراز نکرده اند. ظاهراً این عزیزان از یک سو خط کشی جنبش با تمامیت حاکمیت ضد آزادی و نافی برابری مذهبی ایران و از دیگر سو محکومیت قاطع سیاست های مداخله گرانه امپریالیستی در سراسر جهان را قبول دارند.

با توجه به موافقت با مضمون اعلام مواضع ما، مخالفت این عزیزان متمرکز بر روال تهیه، روش مشورت با همراهان و انتشار بیرونی این اطلاعیه متمرکز شده است.

محور استدلال این بخش از همراهان ناراضی از اعلام مواضع، عدم رعایت روال کار جنبش در گذشته بود. این عزیزان توجه ندارند که آن بخش از همراهان که از روش تهیه و انتشار این اطلاعیه استقبال کردند و به آن رای دادند، از بدو تولد جنبش، همواره به روش های کمیته مرکزی پنداری شورای هماهنگی و بویژه انتشار اعلامیه ها از بالای سر همراهان، انتقاد و حتی اعتراض داشتند و دارند و از طرف دیگر این روش نوین در مشارکت دادن همراهان را، نزدیکتر به روال کار جنبشی می دانستند و می دانند و هم تاکید مکرر بر مضمون سیاسی اطلاعیه را منطبق با سیاست های جنبش ارزیابی می کنند و هم لزوم انتشار این اطلاعیه جهت رفع ابهامات نسبت به جنبش را بطور جدی احساس می کردند.

بنظر نگارنده، این اطلاعیه بهتر بود به همین روش جنبشی، ماه ها قبل منتشر می شد تا هم توهم کوشندگان همبستگی نسبت به فدرالیست بودن کلیت جنبش تصحیح شود و هم از اعلام کناره گیری بیش از ده تن

از همراهان جلوگیری شود.

با این همه، تاخیر در عمل درست آنهم با روشی بهتر و جنبشی و مضمونی روشن، بهتر از بی عملی و یا تن دادن به عملکرد نادرست گذشته بود و هست و خواهد بود.

عزیزان برای کوتاه شدن مطلب لزومی نمی بینم که شما عزیزان مخالف انتشار این اطلاعیه را مجدداً به بند بند سند ساختار ارجاع دهم. سند ساختار نه تنها بصراحت و ظایف شورای هماهنگی جنبش را مشخص می کند و خطوط قرمز بین این شورا و کمیته مرکزی یک تشکل حزبی را ترسیم می کند بلکه حدود اختیارات هر همراه، هر واحد و هر گروه کار را روشن می کند.

سازمان های متشکل در همبستگی باید روزی بفهمند که در یک جنبش علنی و عمومی و فراگیر، حتی این قلم ریزنقش حق دارد با سری افراشته، مواضع خود در انتقاد از فعالیت های سیاسی هر جریانی را بروشی سیاسی و در چهارچوب جنبش و جمهوری و دموکراسی و لایسیته به نقد کشد و برای اطلاع عموم بطور علنی انتشار دهد. حال چه رسد به اینکه تصمیم اعلام مجدد مواضع ما بطور جمعی گرفته شود و جهت اطلاع عموم انتشار بیرونی یابد!

خب عزیزان در جنبشی علنی و عمومی و فراگیر که مروج مبارزه سیاسی به معنای دقیق کلمه و در نتیجه بری از خشونت است، وقتی یک همراه از چنین حقوقی برخوردار باشد، هر نهاد و بطریق اولی بخش اعظم همراهان از این حق برخوردارند!

عزیزان بخش نخست این نوشته که جنبه درونی دارد و مربوط به روابط ما بین ماست، برای بازبینی و مورد توجه قرار گرفتن در نشست سراسری آینده، بین همراهان پخش می شود.

بخش دوم که مربوط به دخالت همبستگی در امور داخلی جنبش است در مقاله ای دیگر بطور مشروح تهیه و در سطح جنبش عمومی توزیع خواهد گردید.

بخش دوم: اطلاعیه «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» در مورد اعلام مواضع ما!

نکته مرکزی این عکس العمل از نظر من درک نادرست این مجموعه، از جنبش است. گیرم که مجموعه تشکیل دهنده همبستگی درک درستی از یک جنبش سیاسی نداشته باشند و درکشان از جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لاییک ایران، یک سازمان سیاسی متعارف قرن گذشته باشد که در جبهه ای از احزاب سیاسی قرن گذشته شرکت دارد.

خب در چنین حالتی قاعدتاً اگر این فعالین به دموکراسی باور داشته باشند و به قوانین کار دموکراتیک گردن بگذارند، باید در درون خود نظرات گوناگون را تحمل کنند و در تصمیم گیری ها، گرایش اقلیت

نیز حضور داشته باشند.

گیرم بروال قرن گذشته بیندیشند و شورای هماهنگی جنبش را با کمیته مرکزی یکی دانند، در اینصورت باید بفهمند که در یک تشکیلات سیاسی دموکراتیک قرن گذشته نیز، اقلیت ها نه تنها حق حیات دارند بلکه حق ادامه مبارزه و تبدیل شدن به نظر اکثریت و تغییر کمیته مرکزی را بشکل دموکراتیک دارند.

پس سوء تفاهم این فعالین از دو حالت خارج نیست:

الف) این فعالین که با ترم دموکراسی در نام این جبهه مخالفت کرده اند، به دموکراسی باور ندارند و طبیعتاً در درون تشکیلات خود نیز دموکراسی را رعایت نمی کنند و کیش به کیشمیش یا مخالفین را به اشکال گوناگون «حذف» می فرمایند و یا بلایی بر سرشان می آورند که مهر خود را حلال اعلام کنند تا جان خود را نجات دهند و فرار را بر قرار ترجیح دهند!

ب) حالت دوم اینست که تشکل های همبستگی دموکرات هستند و به سانترالیسم دموکراتیک اعتقاد دارند و عمل می کنند اما رابطین ما با این مجموعه بهر دلیلی نتوانسته اند توضیح دهند که در جنبش درک های مختلفی راجع به عدم تمرکز در شکل گیری قدرت سیاسی وجود دارد و شاید در صورت شکل دادن به گرایش فدرالیست جنبش، تبدیل به بزرگترین اقلیت شوند و با بحث و عمل متین و روشن حتی روزی اکثریت جنبش شوند ولی در حال حاضر فدرالیست های جنبش مجموعه ای غیررسمی و ناروشن هستند که نه بلحاظ کمی مشخص است چند نفر هستند و نه مشخص است که مضمون فدرالیسم مورد نظر ایشان چیست؟

از این رو وظیفه رابطین با همبستگی تا تشکیل نشست سراسری آینده در قبال جنبش، در دو محور خلاصه می شود.

بخش نخست: کار کارشناسی بر سر مضمون مناسب فدرالیسم برای آینده ایران

به باور من تا مضمون فدرالیسم مورد نظر این عزیزان مشخص نشود، پیوستن همراهان به این گرایش ناممکن است و شرکت این عزیزان در جبهه فدرالیست ها نیز به اجتماعی شدن این جبهه کمکی نخواهد کرد و جبهه فوق بدون کار تخصصی بر روی شرایط امروز ایران و روشن کردن مضمون مناسب فدرالیسم در ایران، بی آینده خواهد بود.

تشکیل گرایش فدرالیست جنبش نه تنها مشکل امضا در همبستگی از طرف کل جنبش را حل و تصحیح می کند بلکه باعث کمک به تشکیل دیگر گرایشات جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لاییک ایران خواهد شد و تشکیل دیگر گرایشات از جمله گرایشات ملی و مذهبی و سوسیالیستی جنبش را تسهیل خواهد نمود.

بخش دوم وظیفه رابطین ما با همبستگی در توضیح جنبش سیاسی و

ویژگی‌های این نوع حرکت و تفاوت این نوع عمل سیاسی-اجتماعی با فعالیت‌های حزبی خواهد بود.

عزیزان حفظ این مجموعه که در شرایطی خاص و با جمع‌بندی شکست پی در پی احزاب سنتی قرن گذشته صورت گرفت، حرکتی بازگشت‌ناپذیر است و در صورت تخریب این حرکت، قادر به ایجاد چنین جمعی از چنین افراد شایسته‌ای نخواهیم گردید.

نگارنده بر این باورم که با صبر و حوصله و برسمیت‌شناختن دیگر گرایشات که محور سیاست ما و احترام متقابل که محور فرهنگ ماست، در نشست سراسری آینده نه تنها قادر به حفظ این مجموعه خواهیم کردید بلکه در شرایط بحران سیاسی-اجتماعی موجود و اعتلای انقلابی در پیش رو، قادر به رشد و گسترش و حتی اجتماعی کردن چهارچوب حداقلی جنبش برای آینده ایران خواهیم گردید.

در راستای عبور از شرایط موجود در نشست سراسری آینده برای شما آرزوی موفقیت دارم و دست شما را بگرمی می‌فشارم.

جواد قاسم آبادی

پاریس، اول مهرماه ۱۳۹۸